

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/86/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913010122
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6913010122.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného W. O., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), d) Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí dňa 22. augusta 2013 prejednal sťažnosť obžalovaného, proti uzneseniu Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 08.08.2013, sp.zn. 3T 25/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného W. O. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 08.08.2013, sp.zn. 3T 25/2013 prvostupňový súd podľa § 79 ods. 3 Tr. por. a § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por. žiadosť obžalovaného W. O., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom L. Z. XX, okres L. M., bez pracovného pomeru, tohto času vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, o prepustenie z väzby na slobodu, zamietol. Súčasne podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. písomný sľub obžalovaného neprijal.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal ústne do zápisnice sťažnosť obžalovaný W. O., ktorú doplnil v písomnej podobe. Uviedol v nej, že s prvostupňovým rozhodnutím sa nemôže stotožniť, pretože podľa jeho názoru väzba nemá mať sankčnú ani výchovnú povahu, ale malo by ísť o dočasné obmedzenie jeho občianskych práv a slobôd a to len v nevyhnutnej miere. Poznamenal, že sa vo väzbe nachádza už pomerne dlhú dobu a vzhľadom na jeho beztrestnosť a bezúhonnosť väzba u neho nie je potrebná. Taktiež pripomenul, že k trestnej činnosti sa priznal. V závere poukázal na svoj písomný sľub, ktorý už dal na hlavnom pojednávaní.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd nadriadený postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obžalovaného W. O. nie je dôvodná.

Zo spisového materiálu vyplýva, že prokurátor Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote dňa 18.02.2013 podal obžalobu na W. O., a to v bode 1/ pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), d) Tr. zák. a v bode 2/ zo zločinu šírenia toxikománie podľa § 174 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák., ktorého skutku sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je to podrobne uvedené v predmetnej obžalobe.

Obžalovaný W. O. bol uznesením sudkyne pre prípravné konanie Okresného súdu v Rimavskej Sobote, sp.zn. 0Tp 32/2012 zo dňa 08.09.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 5 To 38/2012 zo dňa 08.09.2012 vzatý do väzby z dôvodov § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Na hlavnom pojednávaní, konanom dňa 08.08.2013 obžalovaný zotrval na svojej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu a zároveň dal písomný sľub, že nebude pokračovať v páchaní trestnej činnosti, bude dodržiavať všetky obmedzenia, bude sa zdržiavať v mieste trvalého bydliska a zúčastní všetkých úkonov trestného konania. Tieto skutočnosti zopakoval aj v písomnej podobe sťažnosti.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie, ktorým jeho žiadosť v zmysle ust. § 79 ods. 3 Tr. por. s poukazom na § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol, odôvodnil najmä s poukazom na to, že obžalovaný sa uvedeného trestného činu mal dopúšťať pomerne dlhú dobu, zviadol k takémuto konaniu iného - chránenú osobu a zo znaleckého posudku vyplynulo, že obžalovaný dlhodobo užíva drogy, sám si ich zadovažoval, aj pripravoval a je u neho zistená závislosť na návykových látkach - psychoaktívnej látke pervitín, na čo znalci reagovali návrhom nariadiť u neho ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval, alebo ktorým hrozil.

Podľa § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por., rozhodnutím o väzbe sa rozumie rozhodnutie o prepustení z väzby a o zamietnutí žiadosti o prepustenie obvineného z väzby; za takúto žiadosť sa považuje aj žiadosť o nahradenie väzby.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por., obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhovie, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného aj jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Je síce pravdou, že obžalovaný doteraz súdom trestaný nebol, čo je podopreté odpisom z výpisu z registra trestov, avšak aj podľa názoru odvolacieho súdu u obžalovaného aj naďalej existujú dôvody tzv. preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. a to z tých istých dôvodov, na ktoré poukázal aj súd prvého stupňa, to znamená, že obžalovaný sa mal protiprávneho konania, z ktorého je podozrivý, dopúšťať pomerne dlhú dobu, na takúto trestnú činnosť mal zviesť mladistvú osobu a čo je najdôležitejšie u neho bola zistená závislosť na návykových látkach, a to na látke pervitínu, z čoho možno v súhrne usudzovať, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu by vzhľadom aj na uvedenú závislosť aj naďalej páchal protispoločenskú činnosť a to takú, z ktorej je podozrivý aj v súčasnej dobe. Na tejto skutočnosti nič nemení ani to, že obžalovaný sa k spáchaniu trestnej činnosti, ktorá je mu kladená za vinu zo strany obžaloby priznal.

Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti potom odvolací súd sa plne stotožnil s názorom prvostupňového súdu v tom, že jednak žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu nevyhoviel a súčasne neprijal jeho písomný sľub, a to v súvislosti s vyššie uvedeným. Ani odvolací súd nemá totiž záruku v tom, že v prípade prepustenia obžalovaného z väzby na slobodu, vzhľadom na jeho závislosť na psychoaktívnej látke pervitín, a to aj v súvislosti so zisteným syndrómom závislosti, by obžalovaný písomný sľub dodržal.

Keďže rozhodnutie prvostupňového súdu je správne a zákonné, odvolací súd podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného W. O. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.